

HISTORIA

PONIEDZIAŁEK 09.11.20

KLASA 7 C

godz.8.00 – 8.45

Zapisać w zeszytach przedmiotowych: lekcja, data

Temat: **Lekcja powtórzeniowa. Druga połowa XIX wieku - cd.**

Proszę:

1. obejrzyć na **you tube** następujące filmy: **Lekcje historii pod ostrym kątem klasa 7**
  - **Zjednoczenie Włoch i Niemiec** (6m44s)
  - **Stany Zjednoczone w XIX w.** (6m49s)
  - **Kolonializm w XIX wieku** (6m57s)

Wykonywać zadania systematycznie- łączymy się przez **skype – online** zgodnie z planem lekcji. 10 minut przed lekcją przesyłam Wam **link do spotkania**, pocztą elektroniczną przez dziennik elektroniczny.

Do zobaczenia :)

pozdrawiam

nauczyciel historii: *Joanna Maciejek*

ŚRODA 11.11.20

dzień wolny od zajęć edukacyjnych

ŚWIĘTO NIEPODLEGŁOŚCI

102 Rocznicza Odzyskania przez Polskę Niepodległości

Najpiękniejsze wiersze patriotyczne na Święto Niepodległości 2020

„Polska” Antoni Słonimski

I cóż powiedzą tomy słowników,
Lekcje historii i geografii,
Gdy tylko o niej mówić potrafi
Krzak bzu kwitnący i śpiew słowików.

Choć jej granice znajdziesz na mapach,
Ale o treści, co je wypełnia,
Powie ci tylko księżyc pełnia
I mgła nad łąką, i liści zapach.

Pytasz się, synu, gdzie jest i jaka?
W niewymierzonej krainie leży.
Jest w każdym wiernym sercu Polaka,
Co o nią walczył, cierpiał i wierzył.

W szumie gołębi na starym rynku,
W książce poety i na budowie,
W codziennej pracy, w życzliwym słowie,
Znajdziesz ją w każdym dobrym uczynku.

„Gawęda o miłości do ziemi ojczystej” Wisława Szymborska

Bez tej miłości można żyć,
mieć serce suche jak orzeszek,
malutki los naparstkiem pić
z dala od zgryzot i pocieszeń,
na własną miarę znać nadzieję,
w mroku kryjówkę sobie uwić,
o blasku próchna mówić „dnieję”,
o blasku słońca nic nie mówić.

Jakiej miłości brakło im,
że są jak okno wypalone,
rozbite szkło, rozwiany dym,
jak drzewo z nagła powalone,
które za płytko wrosło w ziemię,
któremu wyrwał wiatr korzenie
i jeszcze żyje cząstkę czasu,
ale już traci swe zielenie
i już nie szumi w chórze lasu?

Ziemió ojczysta, ziemio jasna,
nie będę powalonym drzewem.
Codziennie mocniej w ciebie wrastam
radością, smutkiem, dumą, gniewem.
Nie będę jak zerwana nić.
Odrzucam pusto brzmiące słowa.
Można nie kochać cię – i żyć,
ale nie można owocować.